

Veljeily kodissa ?

Kokenut perheenäiti, rouva Margit Palmér vastaa Idun-lehdessä kysymykseen perheenjäsen vaiko vain virkanainen. Me saksimme:

Monet kotiapulaiset eivät lainkaan ole halukkaita veljeilyyn, he haluavat hoitaa työnsä ja muuten elää yksityiselämänsä ilman muiden sekaantumista. Se on asia, jota täytyy kunnioittaa. Ei mitään tarpeettomia käyntejä kotiapulaisen huoneessa, ei pakoitettua luottamusta, pitäisi olla perussääntöinä. Me voimme vaatia, että kotiapulaisella pitää olla harrastusta työhönsä, mutta hänellä ei tarvitse olla sitä perhettä kohtaan. Jos hänellä on, sitä parempi, mutta välttämätöntä se ei ole. Jotkut perheenäidit katsovat, että kaikki on hyvin, jos kotiapulainen istuu samassa pöydässä ja hänet muutenkin otetaan perhepiiriin, mutta ei ole ollenkaan varmaa, että se on kotiapulaisesta hauskaa.

Olkaamme senvuoksi pankaran asiallisia. Tarkat selvitykset alusta alkaen sekä palkkaan, työhön ja työaikaan että luonnollisesti ylityökorvauksiin nähdessä. Eihän enää ole niin vaikeata, kun meillä on kotiapulaislaki ja ylipäänsä vain tarvitsee keskustella työnvälityksen tai kotiapulaisten ammattijärjestöjen kanssa, saada kunnollista selvitystä lomaehdoista, ~~xxixxxx~~ sairaanhoitokorvauksista ja ylityöstä sekä mahdollisesta lastenvalvonnasta iltaisin.

Ehkä tämä tuntuu kylmältä suihkulta monille tunteellisille perheenäideille, mutta se on juuri tarkoituskin. On niin paljon tunneajattelua, joka on perattava pois, jotta suhteet todellakin muodostuisivat hyviksi ja pysyviksi. Meillä on jatkuvasti jäljellä vanhaa uskottu palvelija-asennetta. On tietysti hauskaa, että uskottuja palvelijoita on ollut olemassa ja vieläkin on siellä ja täällä, mutta ~~mädän~~ on katsottava todellisuutta silmiin ja siihen kuuluu vahvistetut vapaa-ajat ja kahdeksan tunnin työ/päivä.

Jos me sitten pääsemme persoonallisempaan ja sydämellisempään suhteeseen kotiapulaisemme kanssa, kuin mitä tavallisest

on työnantajan ja alaisen välillä, on se ilahduttavaa. Mutta me emme saa alkaa siitä päästä, vaan meidän on annettava sen kasvaa vähitellen. Jos sellaiselle on edellytyksiä, mikä ei mitenkään ole varmaa.

Toinen asia, jossa tehdään syntiä koko joukon, on suhde kotiapulaisen ja lasten välillä. Me lähdemme mielellämme siitä, että he pitävät meidän lapsiamme yhtä ihastuttavina kuin me itsekin. Mutta se ei ole mitenkään varmaa. Jos lapsia ei valvota, ~~tekivät~~ he mielellään aiheuttavat pientä hankaluutta kotiapulaiselle, pyytävät häneltä palveluksia, jotka eivät sisälly hänen työhönsä, kurkistelevat koputtamatta hänen huoneeseensa j.n.e. Olen muuten tehnyt sen havainnon, että sellaisten perheiden lapset, joilla ei ole tai ei ole koskaan ollutkaan kotiapulaista, mielellään osoittavat mieltään toisten kotiapulaisille. Muistan, minkälaisen vaivan saimme, kun eräs sellainen tyttö-lapsi nimitti rakasta kotiapulaistamme piilaksi.

Kotiapulaisen vapaa-ajan kunnioittamiseen ei ketään tarvinne enää kehoittaa. Meillähän on toki niin paljon itsekuuria, että me emme pyydä häneltä pikkupalveluksia, kun hän on vapaana, kuten esim. pyydä häntä järjestämään pientä kahvitarjotinta, jos joku sattuu tulemaan tai ottamaan muutamia vaatekappaleitamme silittääkseen, silloin kun hän vapaana iltapäivään silittää itselleen. Vanhanaikaisille perheenäideille, joiden aika kuluu pikkutouhuissa ja suurissakin, saattaa kuitenkin olla vaikeata joskus ^{myöntää} vapaa-aika ~~koivun~~ ehdottomasti vapaaksi - muille. Niin että pieni muistutus ei ehkä ole vahingoksi. Jos me haluamme tasavertaisina seurustella kotiapulaisemme kanssa, on hänen vapaa-aikansa oikea ajankohta. Silloin voimme tarjota hänelle kahvia tai päivällisen.